

¹Da nun das Volk ganz über den Jordan gegangen war, sprach der HERR zu Josua:²Nehmt euch zwölf Männer, aus jeglichem Stamm einen,³und gebietet ihnen und sprecht: Hebt auf aus dem Jordan zwölf Steine von dem Ort, da die Füße der Priester stillgestanden sind, und bringt sie mit euch hinüber, daß ihr sie in der Herberge laßt, da ihr diese Nacht herbergen werdet.⁴Da rief Josua die zwölf Männer, die er verordnet hatte aus den Kindern Israel, aus jeglichem Stamm einen,⁵und sprach zu ihnen: Geht hinüber vor die Lade des HERRN, eures Gottes, mitten in den Jordan und hebe ein jeglicher einen Stein auf seine Achsel, nach der Zahl der Stämme der Kinder Israel,⁶daß sie ein Zeichen seien unter euch. Wenn eure Kinder hernach ihre Väter fragen werden und sprechen: Was tun diese Steine da?⁷so sollt ihr ihnen sagen: Weil das Wasser des Jordans abgerissen ist vor der Lade des Bundes des HERRN, da sie durch den Jordan ging, sollen diese Steine den Kindern Israels ein ewiges Gedächtnis sein.⁸Da taten die Kinder Israel, wie ihnen Josua geboten hatte, und trugen zwölf Steine mitten aus dem Jordan, wie der HERR zu Josua gesagt hatte, nach der Zahl der Stämme der Kinder Israel, und brachten sie mit sich hinüber in die Herberge und ließen sie daselbst.⁹Und Josua richtete zwölf Steine auf mitten im Jordan, da die Füße der Priester gestanden waren, die die Lade des Bundes trugen; die sind noch daselbst bis auf diesen Tag.¹⁰Denn die Priester, die die Lade trugen, standen mitten im Jordan, bis daß alles ausgerichtet ward, was der

¹وَكَانَ لَمَّا انْتَهَى جَمِيعُ الشَّعْبِ مِنْ غُثُورِ الْأُرْدُنِّ أَنَّ الرَّبَّ أَمَرَ يَشُوعَ،²انْتِخِبُوا مِنْ الشَّعْبِ اثْنَيْ عَشَرَ رَجُلًا. رَجُلًا وَاحِدًا مِنْ كُلِّ سِبْطٍ³وَأَمُرُوهُمْ قَائِلِينَ، ااحْمِلُوا مِنْ هُنَا مِنْ وَسْطِ الْأُرْدُنِّ مِنْ مَوْقِفِ أَرْجْلِ الْكَهَنَةِ رَاسِخَةً اثْنَيْ عَشَرَ حَجَرًا،⁴وَعَبِّرُوهَا مَعَكُمْ وَصَعُوهَا فِي الْمَيْبِطِ الَّذِي تَبْنُون فِيهِ اللَّيْلَةَ.⁵فَدَعَا يَشُوعُ الْإِثْنَيْ عَشَرَ رَجُلًا الَّذِينَ عَثَبَهُمْ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، رَجُلًا وَاحِدًا مِنْ كُلِّ سِبْطٍ. وَقَالَ لَهُمْ يَشُوعُ، ااعْبُرُوا أَمَامَ تَابُوتِ الرَّبِّ إِلَهُكُمْ إِلَى وَسْطِ الْأُرْدُنِّ،⁶وَارْقِعُوا كُلَّ رَجُلٍ حَجَرًا وَاحِدًا عَلَى كَفِّهِ حَسَبَ عَدَدِ أَسْبَاطِ بَنِي إِسْرَائِيلَ،⁷لِكَيْ تَكُونَ هَذِهِ عَلَامَةً فِي وَسْطِكُمْ. إِذَا سَأَلَ غَدًا بَنُوكُمْ، مَا لَكُمْ وَهَذِهِ الْحَجَارَةُ.⁸تَقُولُونَ لَهُمْ، إِنَّ مِيَاهَ الْأُرْدُنِّ قَدْ انْقَلَعَتْ أَمَامَ تَابُوتِ عَهْدِ الرَّبِّ. عِنْدَ غُثُورِهِ الْأُرْدُنِّ انْقَلَعَتْ مِيَاهُ الْأُرْدُنِّ. فَتَكُونُ هَذِهِ الْحَجَارَةُ يَذْكَارًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى الدَّهْرِ.⁹فَفَعَلَ بَنُو إِسْرَائِيلَ كَمَا أَمَرَ يَشُوعُ، وَحَمَلُوا اثْنَيْ عَشَرَ حَجَرًا مِنْ وَسْطِ الْأُرْدُنِّ كَمَا قَالَ الرَّبُّ لِيَشُوعَ، حَسَبَ عَدَدِ أَسْبَاطِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَعَبَّرُوهَا مَعَهُمْ إِلَى الْمَيْبِطِ وَوَصَعُوهَا هُنَاكَ.¹⁰وَتَصَبَّ يَشُوعُ اثْنَيْ عَشَرَ حَجَرًا فِي وَسْطِ الْأُرْدُنِّ تَحْتَ مَوْقِفِ أَرْجْلِ الْكَهَنَةِ حَامِلِي تَابُوتِ الْعَهْدِ. وَهِيَ هُنَاكَ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ.¹¹وَالْكَهَنَةُ حَامِلُو التَّابُوتِ وَقَفُوا فِي وَسْطِ الْأُرْدُنِّ حَتَّى انْتَهَى كُلُّ شَيْءٍ أَمَرَ الرَّبُّ يَشُوعَ أَنْ يُكَلِّمَ بِهِ الشَّعْبَ، حَسَبَ كُلِّ مَا أَمَرَ بِهِ مُوسَى يَشُوعَ. وَأَسْرَعَ الشَّعْبُ فَعَبَّرُوا.¹²وَكَانَ لَمَّا انْتَهَى كُلُّ الشَّعْبِ مِنَ الْغُثُورِ أَنَّهُ عَبَّرَ تَابُوتُ الرَّبِّ وَالْكَهَنَةُ فِي حَضْرَةِ الشَّعْبِ.¹³وَعَبَّرَ بَنُو رَاوِيَيْنَ وَبَنُو جَادٍ وَيَصْفُ سِبْطُ مَنَسَّى مُنْجَهِزِينَ أَمَامَ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا كَلَّمَهُمْ مُوسَى. تَخَوُّ أَرْبَعِينَ أَلْفًا مُتَجَرِّدِينَ لِلْجُنْدِ عَبَّرُوا أَمَامَ الرَّبِّ لِلْحَرْبِ إِلَى عَرَاتٍ أَرِيخًا.¹⁴فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ عَظَّمَ الرَّبُّ يَشُوعَ فِي أَعْيُنِ جَمِيعِ إِسْرَائِيلَ، فَهَابُوهُ كَمَا هَابُوا مُوسَى كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِهِ.¹⁵وَقَالَ الرَّبُّ لِيَشُوعَ،¹⁶مُرِ الْكَهَنَةَ حَامِلِي تَابُوتِ الشَّهَادَةِ أَنْ يَضَعُوا مِنْ الْأُرْدُنِّ.¹⁷فَأَمَرَ يَشُوعُ الْكَهَنَةَ، اضْعُدُوا مِنَ الْأُرْدُنِّ.¹⁸فَكَانَ لَمَّا ضَعَدَ الْكَهَنَةُ حَامِلُو تَابُوتِ عَهْدِ الرَّبِّ مِنْ وَسْطِ الْأُرْدُنِّ، وَاجْتَذِبَتْ بَطُونُ أَقْدَامِ الْكَهَنَةِ إِلَى الْبَاسَةِ، أَنَّ مِيَاهَ الْأُرْدُنِّ رَجَعَتْ إِلَى مَكَانِهَا وَجَرَتْ كَمَا مِنْ قَبْلُ إِلَى كُلِّ شَطْطِ طَوِيلِهِ.¹⁹وَضَعَدَ الشَّعْبُ مِنَ الْأُرْدُنِّ فِي الْيَوْمِ الْعَاشِرِ مِنَ الشَّهْرِ الْأَوَّلِ، وَحَلُّوا فِي الْجَلْجَالِ فِي ثَحْمِ أَرِيخَا الشَّرْقِيِّ.²⁰وَالْإِنَّا عَشَرَ حَجَرًا الَّتِي أَحَدُوهَا مِنْ

HERR dem Josua geboten hatte. Und das Volk eilte und ging hinüber.¹¹ Da nun das Volk ganz hinübergangen war, da ging die Lade des HERRN auch hinüber und die Priester vor dem Volk her.¹² Und die Rubeniter und Gaditer und der halbe Stamm Manasse gingen gerüstet vor den Kindern Israel her, wie Mose zu ihnen geredet hatte.¹³ Bei vierzigtausend Gerüstete zum Heer gingen vor dem HERRN zum Streit auf das Gefilde Jerichos.¹⁴ An dem Tage machte der HERR den Josua groß vor dem ganzen Israel; und sie fürchteten ihn, wie sie Mose fürchteten, sein Leben lang.¹⁵ Und der HERR sprach zu Josua:¹⁶ Gebiete den Priestern, die die Lade des Zeugnisses tragen, daß sie aus dem Jordan heraufsteigen.¹⁷ Also gebot Josua den Priestern und sprach: Steigt herauf aus dem Jordan!¹⁸ Und da die Priester, die die Lade des HERRN trugen, aus dem Jordan heraufstiegen und mit ihren Fußsohlen aufs Trockene traten, kam das Wasser des Jordans wieder an seine Stätte und floß wie zuvor an allen seinen Ufern.¹⁹ Es war aber der zehnte Tag des ersten Monats, da das Volk aus dem Jordan heraufstieg; und lagerten sich in Gilgal, gegen Morgen vor der Stadt Jericho.²⁰ Und die zwölf Steine, die sie aus dem Jordan genommen hatten, richtete Josua auf zu Gilgal²¹ und sprach zu den Kinder Israel: Wenn eure Kinder hernach ihre Väter fragen werden und sagen: Was sollen diese Steine?²² So sollt ihr's ihnen kundtun und sagen: Israel ging trocken durch den Jordan,²³ da der HERR, euer Gott, das Wasser des Jordans austrocknete vor euch, bis ihr

الأُردُنَّ تَصْبَحُهَا يَشُوعُ فِي الْجَلْجَالِ.²¹ وَقَالَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، إِذَا سَأَلَ بَنُوكُمْ عَدَا أَبَاءَهُمْ قَائِلِينَ، مَا هَذِهِ الْجَارَةُ.²² تُعْلِمُونَنِي بِكُمْ قَائِلِينَ، عَلَى الْبَابَةِ عَبْرَ إِسْرَائِيلَ هَذَا الْأُردُنَّ.²³ لِأَنَّ الرَّبَّ إِلَهُكُمْ قَدْ يَبَسَ مِثَاءَ الْأُردُنَّ مِنْ أَمَامِكُمْ حَتَّى عَبَرْتُمْ، كَمَا فَعَلَ الرَّبُّ إِلَهُكُمْ بِبَحْرِ سُوفِ الَّذِي يَبَسُهُ مِنْ أَمَامِنَا حَتَّى عَبَرْنَا.²⁴ لِنُعْلَمَ جَمِيعُ شُعُوبِ الْأَرْضِ بِدَ الرَّبِّ أَنَّهَا قُوَّةٌ، لِكَيْ تَخَافُوا الرَّبَّ إِلَهُكُمْ كُلَّ الْأَيَّامِ.

hinüberginget, gleichwie der HERR, euer Gott, tat in dem Schilfmeer, das er vor uns austrocknete, bis wir hindurchgingen, ²⁴ auf daß alle Völker auf Erden die Hand des HERRN erkennen, wie mächtig sie ist, daß ihr den HERRN, euren Gott, fürchtet allezeit.